

nieuws

Ter Heide

WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

4

In 2015 elke dag een beetje vooruitgaan

U zult gemerkt hebben dat de politieke kaarten geschud zijn. De nieuwe Vlaamse regering is volop aan de slag. Voor het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin staat Jo Vandeurzen terug aan het roer. Zo kan het beleid in de welzijnssector op een consequente manier voortgezet worden. Voor Ter Heide is dat zeker een goede zaak omdat de minister onze bekommernissen kent. Ik ga er vanuit dat hij ze op de één of andere manier een plaats geeft in zijn beleid.

Ter Heide heeft zich ingeschreven in het Perspectiefplan 2020 van de minister. Ter Heide engageert zich om mee te werken aan de baseline van dat Perspectiefplan. Concreet

Waar zit voor Ter Heide dan de verandering? De verandering zit hoofdzakelijk in het opheffen van een aantal administratieve barrières waardoor we vanaf 1 januari 2015 op een minder ingewikkelde manier kunnen inspelen op de behoeften van de bewoners. We zullen ook vlotter kunnen overschakelen van wonen naar dagopvang en naar ondersteuning aan huis en vice versa. Een ander pluspunt is dat we het toegekende personeelskader gemakkelijker kunnen herschikken en afstemmen op de specifieke noden van Ter Heide.

Voor de toekomst van Ter Heide is het belangrijk dat we deze voordelen ten volle benutten.

Om van deze kansen te genieten moeten we op 1 januari 2015 een Multifunctioneel Centrum (MFC) en een voorziening met een Flexibel Aanbod Meerderjarigen (FAM) zijn, zoals dat in het vakjargon heet. Via een stuurgroep wordt alles in het werk gesteld om deze doelstelling te halen. Iedereen zal betrokken en geïnformeerd worden met behulp van een aangepast communicatietraject. Op dit moment is het alle hens aan dek. Het is een beetje zoals het keren van een tanker. We zijn de bocht aan het nemen om vanaf 1 januari 2015 met volle kracht vooruit te gaan. Dus de toekomst is nu al bezig. Als gevolg van de op-

gelegde deadlines zou ik bijna vergeten dat medewerkers samen met vrijwilligers, schouder aan schouder, zich elke dag opnieuw laten inspireren door onze unieke gasten, hun energie en creativiteit op hen afstemmen en voortdurend zorgen voor elkaar. Ik zie een verhaal van elkaar echt ontmoeten en opkomen voor elkaar, wat sterk in contrast is met deze 'ikkige'-tijd. Ook de zorg waarmee afscheid is genomen van een aantal unieke bewoners en waardevolle medewerkers is mij opgevallen. Dat geeft een goed gevoel en verdient veel dankbaarheid. Het einde van het jaar is dichtbij. Een splinternieuw jaar staat voor de deur. Het directieteam wenst jou en diegenen die je lief zijn alle goeds toe voor het komende jaar. Laat er ons een jaar van "elke dag een beetje vooruitgaan" van maken. Tevens pleit ik nogal voor 'gewoetheid', want in het gewone schuilt het bijzondere. Gebruik de eindejaarsperiode om wat uit te rusten en om samen met familie en vrienden te genieten van een zeer verdiende verpozing. Tot in 2015!

Paul Geypen,
Algemeen directeur

betekent dit voor ons dat wij samen met ouders op een creatieve manier op zoek gaan naar een zinvol leven voor onze bewoners en dat keuzevrijheden daarbij een essentiële rol spelen. We gaan voor een ondersteuning die zich voltrekt in dialoog en in volwaardig partnerschap.

Vanaf 1 januari 2015 krijgen we een aantal hefboomen in handen om onze dienstverlening flexibeler en meer op maat aan te bieden, waardoor vraagsturing dichterbij komt. Is dat nieuw binnen Ter Heide? Trappen we hier geen open deur in? Zeker wel. De voorbije jaren zijn er enorme inspanningen geleverd om zo gericht mogelijk de vraag naar hulp of ondersteuning van de bewoners en ouders te beantwoorden. Er is reeds geruime tijd een beweging en mentaliteit ingezet naar de bewoner en zijn netwerk. Bij deze nog eens een dikke pluim voor al onze medewerkers. Zonder hen is deze verbetering in kwaliteit van bestaan niet mogelijk.

Woordje van de Gebruikersraad

Guido Van Berendonck, al bijna 45 jaar papa van Patrick - bewoner van Brik 5, moeten we nog weinig vertellen over Ter Heide en zijn geschiedenis. Patrick verblijft immers al meer dan 40 jaar in Ter Heide en Guido zelf is van in het begin een geëngageerd ouder geweest. Vandaag is hij vertegenwoordiger van het Brikhof binnen de Gebruikersraad.

"Toen Patrick in 1974 in Ter Heide werd opgenomen was Ter Heide nog een kleine organisatie. Iedereen kende iedereen, zowel ouders, personeel als bewoners. Ikzelf werd na enkele jaren lid van het Oudercomité, in die tijd waren vooral praktische zaken aan de orde. Zo herinner ik mij nog heel goed dat we de buitenomheining in Genk samen met ouders hebben geplaatst. Een hele onderneming, waar ik nog steeds goede herinneringen aan bewaar.

Omdat ik het altijd al belangrijk heb gevonden om goed geïnformeerd te zijn over wat er in Ter Heide leeft, heb ik een aantal jaren geleden toegezegd om het Brikhof te vertegenwoordigen in de Gebruikersraad. Het feit dat wij in Genk wonen en ik dus minder ver moet rijden voor de vergaderingen is op mijn leeftijd mooi meegenomen.

De laatste maanden komt er heel wat op ons, ouders, af. De wijzigingen in het door factureren van de was, de overgang naar FAM en MFC, de verwachtingen van de overheid naar flexibele opvang in de leefgroepen waar ons kind verblijft, ... We worden overspoeld met nieuwe informatie, nieuwe afkortingen.

Binnen de Gebruikersraad komen al die onderwerpen uiteraard uitgebreid aan bod. Als ouders kunnen en mogen wij gelukkig dan ons gedacht zeggen. We merken ook dat hier door de directie in de mate van het mogelijke rekening mee wordt gehouden.

Sommige dingen worden echter ook gewoon opgelegd. Ik begrijp dat de

overheid verwacht dat alle plaatsen altijd bezet zijn, maar ik denk dan vooral aan het personeel in de leefgroepen,

te organisatie een plekje te vinden. De tijd dat ouders afspraken om hun kinderen gelijk binnen te brengen

dat alle dagen voor onze kinderen zorgt. Zij moeten het allemaal ook maar kunnen waarmaken. Het personeel hierin blijven horen en goed begeleiden is een belangrijke opdracht voor Ter Heide.

Ook wij als ouders moeten er ons van bewust zijn dat er altijd dingen zijn die we liever niet zouden willen of anders zien, dat een "100% oplossing" niet bestaat. Wat niet betekent dat we niet heel tevreden kunnen zijn. Afkeuren kan iedereen, maar zelf iets opbouwen is niet zo gemakkelijk.

Door de jaren heen heb ik Ter Heide sterk zien groeien. Voor nieuwe ouders is het niet evident om in die gro-

of te komen halen en elkaar wekelijks te ontmoeten, ligt in de meeste leefgroepen al lang achter ons. Als nieuwe ouder loop je in het begin al sowieso een beetje verloren. Ik raad dan ook iedereen aan om alle kansen te grijpen, naar activiteiten en informatiemomenten te komen, met mensen te praten. Zo leer je niet alleen anderen kennen, maar krijg je zicht op de organisatie, weet je wat er allemaal leeft. Het is ook maar doordat je goed bent geïnformeerd, dat je bepaalde beslissingen of veranderingen goed kan begrijpen."

Guido Van Berendonck,
vertegenwoordiger Gebruikersraad
campus Borgloon

Woonbuurt Heuvel viert Patsy Haex

Op 1 april 2014 hadden we weer een feestvarken in ons midden. Patsy Haex, zorgcoördinator van woonbuurt Heuvel had toen exact 25 jaren arbeidsvreugde op de teller staan. Vijfentwintig jaar lang heeft ze het beste van zichzelf gegeven en heeft ze mee geholpen om het verschil te maken.

Het is een traditie binnen woonbuurt Heuvel om niet te wachten op de officiële viering tijdens het personeelsfeest om het feestvarkentje in de bloemekes te zetten. Meestal wordt op de dag van de gebeurtenis het knorretje gewassen. Ook ditmaal zou dit gebeuren, ware het niet dat diegene die steevast deze bijzondere data's in de gaten houdt, zelf de gevierde zou zijn. Na een korte periode van stilzwijgen en de stille hoop, dat iemand van haar collega's dit bijzonder moment onder de aandacht zou brengen, gaf Patsy zelf maar de voorzet. De gegeven hints waren overduidelijk, zodat we met enige vertraging op 1 september 2014, weliswaar 4 maanden te laat maar toch nog altijd vele maanden vroeger dan de officiële huldiging, Patsy gingen vieren.

De hoofden werden bij elkaar gestoken, plannen werden gesmeed, opdrachten werden verdeeld. De eerste dag na de schoolvakantie werd Patsy door haar collega's en bewoners op de proef gesteld. Een collage van oude foto's, de ene foto wat meer dan de andere een confrontatie van wat de tijd met een mens doet, verwelkomde Patsy al vanaf de Klotstraat bij het binnenrijden van de campus. Haar bureel en de aanpalende gang werden versierd met ballonnen, slingers, wenskaartjes en een zeer jong uitzijnde verkleedpop die maar deels representatief was voor wat ze moest staan. Enkele bewoners hadden in het weekend al hun beste beentje voorgezet om samen met hun begeleider aangepaste tekstjes, tekeningen en wensen te maken. Na het woonbuurtoverleg, werd Patsy niets vermoedend mee genomen naar het vroegere Huis 9, de ruimte die vandaag zijn herbestemming kreeg als school, klus-, crea-, en kookhuis voor onze bewoners. Hier werd samen met de collega's een gezellige snelle middagpauze genomen. De horecaverantwoordelijken hadden gezorgd voor souvlaki's, die samen

met bijpassende sausjes en wat brood de buikjes vulden. Tijdens dit gezellig tafelmoment werd een geschenkje overhandigd en een passende tekst "Patsy 25 jaar Ter Heide" gebracht.

Tijdens de voorbereiding hadden we er ook aan gedacht onze bewoners te betrekken in het feestgebeuren. Daarom kreeg Patsy na de pauze een wandel-GPS in de handen gestopt. Ze kreeg de opdracht, om met de hulp van satellieten, een 3-tal schatten, verstopt op de campus, te gaan zoeken. Bij goed gebruik en met de juiste oriëntering zou de GPS, Patsy navigeren van schat naar schat. De eerste schat lag verborgen op Huis 6. Hier moest Patsy haar eerste "schatteke" Pieter oppikken met wie ze dan verder de andere opdrachten tot een goed einde moest brengen. Voor Pieter was dit de max. Pieter heeft dan ook een bijzondere band met Patsy, hij geniet

zeer intens van ieder moment samen met haar. Dit werd genieten voor de rest van de namiddag. Na het vinden van de 3 schatten en het met succes volbrengen van de opdrachten zou het duo finaal eindigen in de refter.

In de refter waren ondertussen voorbereidingen getroffen om het tweetal te ontvangen. De bewoners van woonbuurt Heuvel hadden verzamelen geblazen om samen met hun begeleiders Patsy te verwelkomen na haar geslaagde zoekopdracht. Muziek, een dansje hier en daar, een natje en een hapje waren de ingrediënten voor een geslaagde namiddag. Patsy werd feestelijk onthaald, de gelukwensen werden gedeeld, bewoners overhandigden hun eigen gemaakte tekening of knutselwerkje. En of dat Patsy tevreden was.....

Een stille getuige van woonbuurt Heuvel

Wie in de late oktoberdagen in de campus Genk rondwaalde, wist meteen rond welk thema er werd gewerkt. Heel het terrein was ondergedompeld in de Halloween sfeer: gangen zien er spooky uit, bomen groeien aan elkaar, spoken zweven door de bomen, bewoners zie je onder slingers door kruipen of rijden ...

Glibberige voeilelementen zoals glazen ogen springen in het rond. Onverwachte armen en handen zorgen voor een schrikeffect.

In het rattenmoeras worden ratten met heerlijke ogen en staarten klaargemaakt en opgepeuzeld.

Het toverkollenhol zorgt voor zoveel verbeelding dat de bewoners ook een cursus bezemvliegen willen volgen.

Wanneer de herfstige regen een beetje

te hevig wordt, veranderen bewoners in pompoenen, heksen en vleermuizen die zich al spiegelend betoverd vinden.

Tijdens de spinnige handigheid worden allerlei mummiepotten, heksenhoofden, skeletten en spinnen met veel verbeelding te voorschijn getoverd. Wilt de verbeelding al eens achterwege blijven dan blijft de verwondering voor zoveel geestige en sfeervolle hal-

loweenversiering in de spooky feestzaal de aandacht gaande houden.

Als afsluiting werd de week beëindigd door de megathrillerluif, een dansfeestje met veel fun en lekkers!

Werkgroep Halloween of zoals de bewoners zeggen: "Heks, Heks, Heks ..."

Marleen Crijns,
logopedist campus Genk

Pensioenfeest Christiane Vandereydt

Een doordeweekse dag, de vakantie is nog maar net achter de rug. In de keuken van Huis 1 is er een gezellige bedrijvigheid. Er worden cakes en taarten gebakken maar ook pasta's, aardappelsalade en couscous worden klaargemaakt ... Is er misschien iemand jarig? Geoffrey weet het antwoord wel, neen er is niemand jarig, het is feest voor 'Krista' zijn roepnaam voor Christiane.

Ons Christiane heeft Huis 1 op 1 augustus 2014 al vaarwel gezegd met een bijzonder lekkere traktatie, maar haar "pensioenfeest" heeft ze nog te goed!

We beginnen om 11.00 uur met een aperitief, gezellig met alle bewoners

van Huis 1 en het team. Daarna volgt een heerlijk pastabuffet, alles zelfgemaakt. Hmm lekker! En een tas koffie ... dat is natuurlijk onontbeerlijk!

Om 14.00 uur mogen we de ouders, specialisten en directie verwachten in de refter. Na de speech en het geven

van cadeautjes kunnen we eindelijk genieten van al dat lekkers! Het is een mooi maar vooral een warm afscheid!

Linda Van Bockhaeven, hoofdopvoedster Huis 1, campus Genk

Nieuwjaarswensen Raad van Bestuur

Aan allen die met Ter Heide echt begaan zijn,
Beste medewerkers,

"Wat voor ons ligt
en wat achter ons ligt
is onbeduidend
in vergelijking met wat in ons ligt.
En als we wat in ons ligt
naar buiten brengen
gebeuren er wonderen!"

Deze ingesteldheid mag ik telkens weer ervaren als ik op Ter Heide even binnenspring ... een fijn gevoel!
Ik wil jullie dan ook, in naam van de Raad van Bestuur, oprecht danken voor jullie engagement en gedrevenheid tijdens het voorbije jaar.

Als beloning heb ik intussen op jullie geluksrekening 2015 kussen alsook 365 dagen liefde, geluk en gezondheid gestort. Veel plezier bij het uitgeven!!!

Guido Vandebrouck, voorzitter IGL

't Ven op stap naar Mondo Verde

Op één van die heerlijke nazomerdagen eind september 2014 was het in 't Ven 's morgens vroeg al gezellig druk. Broodjes werden gesmeerd, toiletgerief werd bijeen gezocht, medicatie ingepakt, rugzakken uit de kast gehaald en busjes volgestouwd. Want ja, het hele Ven ging op dagtocht naar Mondo Verde in Nederland.

Stipt om half tien reden de busjes Ter Heide uit en was de GPS ingesteld. Na een klein uurtje rijden, waren we op onze bestemming en kon de pret beginnen. We zochten in dit prachtig natuurpark een gezellig plekje want er waren 2 jarigen onder ons en daar moest op worden geklonken! Na dit korte intermezzo werd de wandeling verder gezet en ontdekten we meerdere mooie plaatsen. We kwamen ook allerlei dieren tegen die voor wat afwisseling zorg-

den. Vooral de kleine aapjes vielen erg in de smaak zowel bij kinderen als personeel!

Na een welverdiende middagpauze kwamen we in een gedeelte van het park waar enkele pretparkattracties stonden. Met vereende krachten werden de kinderen uit de rolstoelen gehesen en de durvers onder ons genoten ervan! Daar kregen we natuurlijk weer dorst van en het was ook tijd voor het 3-uurtje van de kinderen: ijsjes, pannenkoeken, taartjes,

... Het ging allemaal vlot naar binnen.

Een blik op ons uurwerk leerde ons ook dat het tijd was om weer huiswaarts te keren. Op het afgesproken uur reden we Ter Heide terug binnen waar de ouders ons opwachtten. Onze kinderen waren moe maar hadden wel een leuke, afwisselende dag gehad!

Marina Witters, leefgroepmedewerker
't Ven 1, campus Genk

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

de gasten van het dagcentrum Zonhoven vanwege dringende renovatiewerken met hun hele hebben en houden naar de feestzaal verhuisden? In het begin was het nog prachtig weer en maakte men gretig gebruik van het extra groot terras. De feestzaal werd heel gezellig en knus ingericht. Maar hoe leuk het eerst leek, er zijn toch wat addertjes onder het gras. Als we alleen al denken aan al die feesten die er in Ter Heide doorgaan... dat betekent iedere keer een grote verhuis! Maar iedereen blijft er positief onder en een dikke pluim voor de medewerkers, je ziet hoe fijn de gasten genieten van de activiteiten die er onverminderd doorgaan.

Dierendag in campus Zonhoven

Na het succes van vorig jaar, en op algemeen verzoek, organiseerden de ergotherapeuten en de activeringscoördinator van de campus Zonhoven op vrijdag 3 oktober 2014 voor de tweede maal een "DIERENDAG". De bedoeling ervan is om onze bewoners de mogelijkheid te bieden om nauwer in contact te komen met alerhande dieren. Ook dit jaar konden we rekenen op de inzet van heel wat vrijwilligers die ofwel hun dieren van thuis meebrachten of die gewoon kwamen helpen om de bewoners tot bij de dieren te brengen.

We mochten dit jaar heel wat dieren verwelkomen. Er waren veel honden, poesjes, kippen, roofvogels, paarden, de ezel "Legume" en zijn onafscheidelijke vriend de pony, een geit van de kinderboerderij, konijnen, een schildpad en vissen.

De sporthondenschool van Kiewit-Hasselt gaf doorlopend demonstraties met bewakingshonden. Toch wel een spectaculaire bedoening waar je liefst de nodige afstand van bewaart! Verder kon men de hele dag ritjes maken met de huifkar en de paardenkoets. Voor- en namiddag waren er ook nog de hondenwandelingen waarbij de bewoners zelf de hond mochten vasthouden. Voor sommigen was dit het hoogtepunt van de dag. Een grote attractie waren ook de roofvogels. Zij die durfden, mochten deze imposante vogels op hun arm laten zitten. Dit leverde uiteraard mooie foto's op.

Maar de mooiste kiekjes zijn uiteraard deze van bewoners die intens genieten van het contact met de dieren. Het is hartverwarmend om te zien hoe sommigen ongedwongen, lief, de hele wereld aan zich voorbij lieten gaan, bij het stre-

len van een dier. Daar doen we het toch voor. Niet?

Via deze weg willen we graag de weergoden bedanken voor de stralende zon, maar vooral ook alle vrijwilligers en personeelsleden die zich op één of andere manier hebben ingezet om van deze dag een dag te maken om nooit te vergeten. Naast de bewoners van de campus Genk en Zonhoven, hadden we ook bezoek van 2 kleuterklassen van de Lettermolen

van Zonhoven. Op die manier probeerden we de inclusiegedachte in de praktijk om te zetten. Het was mooi om te zien hoe de kinderen van de kleuterschool samen met onze bewoners genoten van de beestjes.

Een apart verslagje is hier dan ook op zijn plaats ... (zie verslag van kleuterschool)

Tony Antheunis, activeringscoördinator, campus Zonhoven

Kleuters welkom op dierendag

Op vrijdag 3 oktober 2014 was het dierendag en wij, de kleuters van de Lettermolen, maakten er dit jaar een speciale dag van! De mama van Eva Peeters (Sarah Maes, ergotherapeute in Ter Heide) had ons uitgenodigd om die dag te komen vieren samen met de bewoners van Ter Heide.

's Morgens stonden er 2 huifkarren ons op te wachten aan de school om ons naar Ter Heide te brengen. Wat een gezellige rit was dat, allemaal samen in een huifkar op stap. Na de tocht stond Niels ons op te wachten om ons welkom te heten, de kleuters waren onder de indruk van zijn sjieke rolstoel met lampen en pinklichten.

Even snoezelen in de snoezelruimte, een koekje eten, wat drinken en dan naar buiten!

We mochten meegenieten van een heuse hondenshow. Knap hoe die honden luisterden en opdrachten uitvoerden! Opeens verschenen er heel veel mensen met honden in alle formaten

aan de leiband. Samen met de bewoners maakten we een kleine wandeling. Leuk was dat. Daarna hadden we handen en ogen tekort om te genieten van allerlei kleine dieren. Op het grasveld stonden mensen met pony's, kippen, uilen, valken, poesjes ... teveel om op te noemen. Jammer genoeg was de voormiddag snel om en stonden de huifkarren weer klaar om ons terug naar school te brengen. Bedankt voor de super, leuke, goed gevulde dierenvoormiddag!

Wij komen graag nog eens terug!!
De kleuters van Juf Zita en Juf Krista
De Lettermolen Zonhoven

Pierke gaat op pensioen: Pierre Carolus

65 jaar geleden werd Pierre geboren in Zonhoven en aangezien het daar goed was, heeft hij er samen met zijn vrouw en 2 dochters zijn huis en thuis gebouwd. Dat Pierre een manusje van alles moest zijn, kon niet anders na het zien van zijn diploma. In 1967 mocht hij het diploma ontvangen voor "secundaire technische studiën Metaal" in de school van Zonhoven. (Trouwens één van de mooiste diploma's die we hier al zagen in een personeelsdossier).

Zijn loopbaan begon hij bij Sternotte in Hasselt in 1968 waarna hij met een korte tussenstop bij Cloodan terecht kwam bij Jeurcloo. Na 10 jaar werken bij Jeurcloo was het tijd voor een nieuwe uitdaging, die hij vond in Ter Heide. In 1980 is Pierre dan bij Ter Heide begonnen, hij was er dus als één van de eersten bij in campus Zonhoven. Het werken in Ter Heide ging wel gepaard met een aantal kleine ongelukjes: in zijn duim snijden tijdens het leggen van de vloerbekleding. Het kwam ook al eens tot een gevecht met een zonnewering en zijn hoofd. Toch geloven we dat Pierre de 34 jaar binnen Ter Heide kan afsluiten met 0% invaliditeit. Pierre heeft in zijn loopbaan binnen Ter Heide ook veel vrijwillige inzet geleverd, hij stond altijd paraat. Ook staat hij natuurlijk bekend als een zeer gedreven vakbondsman binnen Ter Heide.

Ik denk dat wij allemaal binnen de technische dienst Pierke zeker zullen gaan missen. Pierke, die wist veel van hoe alles in mekaar zat en hij wist altijd wel een oplossing te vinden voor elk probleem (onze Mac Gyver zullen we maar zeggen).

Enkel als het met elektriciteit te maken had, raakte hij wel eens in paniek.

Pierre, we hopen dat je nog lang kan genieten van je welverdiende pensioen. Dat je nog veel op vakantie mag gaan samen met je vrienden en naar je broer in Elbigenalp. Pierre, het ga je goed.

De collega's

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

Ford Genk, vanwege de unieke 43-jarige relatie met Ter Heide, de laatste Galaxy die 18 december 2014 van de band zal rijden aan Ter Heide schenkt? Met dank voor alles wat Ford Genk in de loop der jaren voor Ter Heide betekende.

Bewoners Ter Heide naar Hasselt kermis

Maandag 22 september 2014. Een grote lijnbus stopt om 13.15 uur op de campus te Genk. Er stappen allemaal blijе gezichten op en vlug rijdt de bus verder richting Ter Heide Zonhoven. Ook hier dezelfde euforie. Met ongeveer 150 bewoners en personeel (ook vanuit de campus te Tongeren) verplaatsen we ons vandaag naar de kermis in Hasselt.

Voor iedereen is er een gouden polsbandje voorzien waarmee we gratis op heel wat attracties kunnen. In de hangar van de brandweer krijgt elke bewoner ook nog een mooie knuffel en als klap op de vuurpijl is er voor iedereen een pakje smoutebollen en een drankje voorzien. Als dat geen mooie geste is van de stad Hasselt!

Met onze gasten proberen we zo veel mogelijk mee te pikken van de kermisattracties. Toch is het niet evident om overal in te gaan. We moeten aan den lijve ondervinden dat de toegankelijkheid van vele attracties eerder beperkt is. En sommigen zijn zelfs verboden voor rolstoelpatiënten. Vaak is het ook trekken en sleuren om ergens in te geraken. Gelukkig zijn er genoeg helpende handen aanwezig. Toch blijft het de moeite waard om met onze bewoners naar de kermis te gaan. Van de attracties waar we wel in kunnen wordt dan maar extra genoten.

Ik heb die dag veel blijе gezichten gezien en moet vaststellen dat de kermis sfeer een gelukzalige uitwerking heeft op

vele van onze bewoners. Maar ook voor de begeleiders roept het vaak mooie jeugdhervindingen op. Steevast komt bij de oude garde de "rups met kap" ter sprake en de halsbrekende toeren die je moest uithalen om erin te springen. En dan maar hopen dat je inspanning be-

loond werd. Pure nostalgie.

Om 17.30 uur is de bus terug daar en is het tijd om te vertrekken. Tot volgend jaar Hasselt kermis. En bedankt stad Hasselt.

Tony Antheunis,
activeringscoördinator campus Zonhoven

Bivak 'miserable'

Op 21 oktober 2014 trok Woning 41 op najaarsvakantie naar Neerharen, hartje Lanaken! We gingen voor 3 dagen ontspanning, fun en lekker eten! Dat was het ook. Ons thema was iets typisch voor deze streek: de oh zo lekkere 'Miserable' taart!

De eerste dag hadden we pech met het weer, maar we konden ons leuk amuseren met een zelf ineengestoken Halloweenspel. Uitbeelden, proeven, vragen oplossen ... Het was een leuk idee! Als beloning kregen we allemaal een stuk 'Miserable' taart van de plaatselijke bakker!

De tweede dag stond een grote wandeling langs het kanaal op de planning. Even de buitenlucht in en profiteren van het super weer. Een echte herfstwandeling!

In de namiddag kregen we bezoek van de familie van Johan. En ja hoor, ook

zij hadden natuurlijk 'Miserable' taart bij! Dank je wel!

We wisten toen al dat dit een kamp ging worden met veel vlaai! Niet goed voor de lijn, maar wel superlekker!

Na dit bezoekje werden we uitgenodigd op de koffie bij de familie Wit-hofs! Oh jee, wat stond hier op tafel? 4 lekkere taarten en een grote gâteau! We wisten niet meer waar we al deze taarten moesten steken!

Maar het was natuurlijk weer zeer lekker en we hebben ten volle genoten!

Dank je wel voor de lekkere koffie en taart François en Marcelline!

De laatste dag gingen we gezellig uit eten. Dit in hartje Lanaken! Helemaal voldaan en toch een beetje moe, paktten we onze koffers, namen we afscheid van de gastheer en vertrokken we terug richting Ter Heide.

We denken met een glimlach terug aan ons Bivak in Neerharen, het plezier, de ontspannen sfeer, de gastvrijheid en natuurlijk, de miserable!

Het was een superleuk kamp, op naar het volgende!

Team en bewoners Woning 41, campus Zonhoven

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

er in campus Henisberg grote 'klinkerwerken' plaatsvonden? In 1999 is de campus in Tongeren in gebruik genomen. Het is dan wel de meest recente campus van Ter Heide, toch werd al vrij vlug vastgesteld dat de klinkers op meerdere plaatsen "gaten" begonnen te vertonen. Op heel het terrein werden dan maar met de grote middelen de klinkers vervangen. Dit bracht wel wat ongemakken met zich mee, maar ook een aantal opportuniteiten. Zo konden de bewoners de grote machines bewonderen, terwijl de vrouwelijke personeelsleden dan weer meer oog hadden voor de gespierde vaklui...Iedereen tevreden dus!

Eddy Gybels lievelingssport...is G-karate

Eddy beantwoordde weldoordacht op een aantal vragen over de nieuwe sportdiscipline die onlangs binnen Ter Heide geïntroduceerd werd.

Welke activiteit of sport doe je het liefst op Ter Heide?

Wandelen en fietsen doe ik heel graag, vooral als het mooi weer is, maar mijn voorkeur gaat zonder twijfel uit naar de sport die ik sinds korte tijd beoefen: G-karate! Er komt dan een karate leraar naar Ter Heide en we leren er de basistechnieken van deze sport. G-karate is een gevechtssport, aangepast aan personen met een beperking. We leren er gevechtstechnieken maar er wordt natuurlijk nooit iemand gewond, we boksen tegen kleine kussentjes.

Hoe lang duurt deze activiteit?

Een heel uur, ik moet mij dan wel goed concentreren. Er wordt gewerkt met kleuren, cijfers en tekeningen. Hierdoor zijn de opdrachten voor mij heel duidelijk. Ik moet wel goed blijven opletten zodat ik de oefeningen kan nadoen.

Met hoeveel zijn jullie om mee te doen?

Dat schommelt weleens, niet iedereen kan elke keer aanwezig zijn. We zijn ongeveer

met tien, vooral mannen, maar er sluiten ook een paar meisjes aan.

Is iedereen apart bezig of moet je een partner hebben?

Beide, in het begin warmen we ons wat op en nadien doen we oefeningen. Een aantal oefeningen zijn met een andere bewoner, sommige met een begeleider. Na de oefening moeten we naar elkaar buigen als teken van respect voor elkaar. Als

afsluiting mogen we een kreet roepen.

Een aanrader dus?

ABSOLUUT! Ik verheug er mij al dagen op voorhand op en kijk dan uit naar de fijne oefeningen die we elke keer weer mogen doen in een toffe groep!

Chantal Coyette en Eddy Gybels, leefgroepmedewerker en bewoner Woning 40, campus Zonhoven

"Dat doet zo'n deugd!"

Durft u dat zeggen of denkt u het alleen maar?

Als de kapster of kapper met zachte vingers de shampoo in uw hoofdhuid masseert, zegt u dat dan of denkt u alleen maar "doe nog maar even door, dat doet zo'n deugd"? U hoeft het niet te zeggen! Ze weten dat, u krijgt er met plezier een "massageke" bij.

Dat gevoel willen wij de bewoners van TER HEIDE ook bezorgen.

Een "massageke" voor handen en voeten, hoofd en schouders. Daarom doen wij een beroep op ... uw handen. Wij willen met enkele mensen

bij onze gasten binnenkomen en zeggen "kom mannekes, wij gaan eens zacht over uw bolleke wrijven en uw handen en voeten met lekker geurende olie instrijken".

Gewoon met onze handen vertellen: "ik hoop dat dit u deugd doet".

Er is absoluut geen speciale kennis voor nodig. Wij krijgen ter plaatse tips en uitleg van iemand die babymassage gaf. Wanneer en hoe dikwijls we dat willen doen, dat is nog af te spreken. Vrijwilligerswerk is vooral vrij! Zin om mee te doen? Graag een mailtje of telefoon naar rita.jaenen@telenet.be - 0475 402524.

Uw vrije tijd is kostbaar, ook voor anderen.

Rita Jaenen, moeder van Barbara Vaes, Berk 1, campus Zonhoven

Wat als ... Sinterklaas eerste minister van België zou zijn?

De komst van Sinterklaas is op de campus Zonhoven steeds een bijzondere gebeurtenis. Onze bewoners kijken er elk jaar opnieuw enorm naar uit. Met de nieuwe regering die dit jaar tot stand kwam en die ons heel wat besparingen en nieuwe regels wil opleggen, stelden wij ons terecht de vraag: "Wat als Sinterklaas eerste minister van België zou zijn?" Zou dit niet veel beter zijn? Zouden we niet veel meer cadeautjes krijgen in plaats van al die besparingen? Zouden we dan elke dag speculaas moeten eten? Zou dan het wetboek vervangen worden door het grote boek van de Sint?

Natuurlijk kan Sinterklaas niet in zijn eentje het land besturen. Hiervoor kan hij voor een gedeelte beroep doen op zijn Pieten. Ondanks het feit dat zij veel in het "zwart" werken, kunnen ook zij deze belangrijke opdracht niet alleen uitvoeren. Vandaar dat wij aan de 4 woonbuurten van de campus Zonhoven gevraagd hebben om in hun rangen enkele belangrijke ministerposten in te vullen.

Woonbuurt Berk/Spar moest zorgen voor de minister van Welzijn. Hun keuze viel op de heer Ludo Hendrickx. Ludo wierp trouwens heel zijn gewicht in de schaal om een waardige vervanger te zijn voor mevrouw Maggy De Block.

Woonbuurt Woonerf had de portefeuille van Pensioenen in hun handen. Ouderdomsdeken Frans Roumans was de geknipte figuur om de broekriem aan te ha-

len bij de gepensioneerden. Hij wil op alles besparen, behalve op de koffie.

Woonbuurt Linde stond voor de moeilijke opgave om de minister van Landsverdediging uit hun rangen te kiezen. Een opdracht die natuurlijk op hun lijf staat geschreven. De keuze was niet gemakkelijk. Daarom hadden zij 3 personen afgevaardigd. Erasmo kreeg de post van minister van Landsverdediging en Domenico en Nicola flankerden hem hierbij als staatssecretarissen. Het land is bij deze mannen in goede handen.

Woonbuurt Eik tenslotte moest de minister van Financiën aanleveren. Hun keuze viel op de heer Patrick Houben, bijgestaan door zijn trouwe staatssecretaris Koen Wienen. In hun schatkist zat niet minder dan 100 miljoen euro en hiermee konden zij gezwind Sinterklaas overtuigen om hen

op te nemen in zijn regering.

En wat met de Pieten? Zij deden hun uiterste best om via de nodige danspasjes de post van minister van Cultuur naar zich toe te trekken.

Na de voorstelling van de ministers en hun staatssecretarissen moest deze nieuwe regering natuurlijk de eed afleggen. Een belangrijk en plechtig moment dat plaatsvond in aanwezigheid van onze directie en heel wat andere prominenten. Na de plechtigheid was er uiteraard ruim de tijd voor het nemen van de officiële groepsfoto.

Eén ding is zeker. Met deze schaduwregering is ons land in goede handen. Zij zal nauwgezet de plannen van onze regering Michel I in de gaten houden.

Tony Antheunis, activeringscoördinator, campus Zonhoven

Halloween in 't Brikhof

De gangen van het hoofdgebouw waren passend versierd voor de grote Halloween. De leefgroepen moesten een heel parcours afleggen langsheen duistere en akelige dingen, zoals uitgeholde pompoenen, voeldozen, ...

Dit kon natuurlijk niet in alledaags tenue gebeuren; de verkleedkleden lagen klaar en de gezichten werden geschminkt.

In de snoezelruimte werd een griezelverhaal verteld door Nathalie.

Het sprookjesachtige peperkoekenhuisje

kon natuurlijk ook niet ontbreken.

Gelukkig had het keukenpersoneel ook zijn best gedaan met rookworst en worstelstoemp!

Namiddag was er keuze tussen een griezelwandeling of een griezelfilm.

Kortom, de onderdompeling in de wereld van het somberste feest van het jaar was compleet.

Guido Massonnet, coördinator campuswerking Zuid-Limburg

Schoenendief opgepakt door de Sint!

'Schoenen ... schoenen en nog eens schoenen!' Dat had de Sint toch wel verwacht bij woonbuurt Brikhof. In de sportzaal stonden echter 'geen' schoenen, helemaal niks ...

Wat is er dan gebeurd? Wel, we hadden een schoenendief op bezoek, alle schoenen waren in een grote zak gestopt en stonden opgeborgen in één van de burelen bij 'die van van voor'! Bij zijn bezoek brengen de bewoners ieder jaar een mooi optreden voor de Sint, maar de Sint moest ook op zoek gaan naar de schoenendief, een beetje grijzende man met een klein buikje, beetje kaal en hij draagt soms een brilletje. Zelfs de politie werd erbij gehaald, op het podium werd er

een line-up gemaakt met de mogelijke daders. Alles was goed georganiseerd door de Sint, iedereen kreeg een grondig verhoor. En ja, hoe kon het ook anders, de dader viel door de mand.

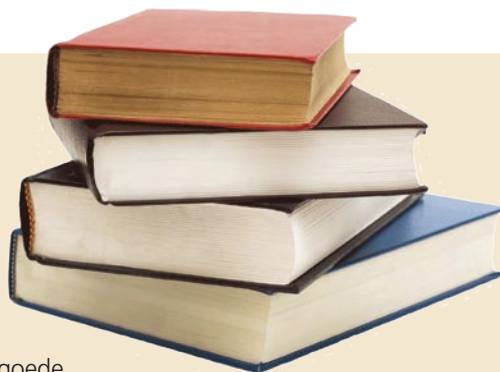
Wij hebben hem gevonden hoor, maar we gaan echt niet verklappen wie het was!!

Cynthia Gilissen, administratief medewerker woonbuurt Brikhof, campus Borgloon

Oproep!!

Heeft u thuis nog boeken liggen die u in jaren al niet meer bekeken hebt? Wellicht wel.

Zijn deze boeken nog in goede staat en wilt u ze een nieuw leven geven, dan kan u deze boeken schenken aan een goed doel. Oxfam heeft in Hasselt een tweedehands boekenwinkel geopend. Zij zamelen nog goede boeken in en verkopen ze vervolgens aan een schappelijke prijs. Met de opbrengst steunen ze projecten in de derde wereld. De heer Guy Hendriks, die ook vrijwilligerswerk in Ter Heide Zonhoven doet, ondersteunt dit project. Mocht u dus boeken willen schenken aan de Oxfam boekenwinkel dan kunt u deze bezorgen ter attentie van Tony Antheunis, activeringscoördinator campus Zonhoven. U kan ze ook afgeven in de leefgroep of op de diverse secretariaten, dan komen ze wel terecht.

Brik 1 doet eens gek!

Op een dinsdag in oktober hielden de bewoners van Brik 1 een seniorenmiddag. Met een buffet dat rijkelijk voorzien was van heerlijke cupcakes, pink strawberrygebak en Halloweenmuffins. Deze werden smaakvol genuttigd samen met een verse aromatische koffie verkeerd, afgewerkt met een chocolaatje en voor de liefhebbers verse huisbereide aardbei milkshake à la chef.

Dit alles werd opgepeuzeld in een relaxerende sfeer met kaarslicht, aangename achtergrondmuziek en feestelijk versierde tafel en buffet. Voor de bewoners was het ook een zintuiglijke exploratie door de vele aroma's en kleuren die de leefruimte vulden. Eveneens was er ook een cognitieve relaxatie; de rust die deze activiteit met zich mee bracht, zorgde voor een

volledige ontspanning van lichaam en geest.

De dag nadien werd alles anders: het was Brikhofpop. Student van dienst, Niels Berden, had zijn gitaar meegebracht. De leefruimte werd voorzien van zitzakken en de relaxstoelen werden korter bij gezet. Alle lichten werden gedoofd en kaarslicht werd ontstoken. De kamer werd gevuld door het heerlijke aroma van lavendelwierook. Om 14.00 uur werden alle bewoners samen met de leefgroepmedewerkers knus bij elkaar gezet en begon het live optreden. De bewoners waren in de ban van het gitaarspel en met gesloten ogen luisterden ze zeer aandachtig naar de verschillende nummers en werden ze naar hogere sferen gebracht.

Kortom, een dag vol smaken, geu-

ren, kleuren en muziek waar ten volste van werd genoten.

Team Brik 1

Pastafeestje voor Alpha

Op 10 november 2014 werd onze grootste vriend Alpha (Meers 3) 18 jaar. Dit kon natuurlijk niet onopgemerkt voorbij gaan. Samen met Alpha zijn vrienden van de Brikken en het Dagcentrum maakten we er een spetterend feestje van.

's Middags aten we op het buurtcafé Alpha zijn lievelingskost: spaghetti. Hierna volgde een heuse fuif waarop iedereen enthousiast meedanst. En ook een grote taart met kaarsjes mocht niet ontbreken. Alpha vond zijn pastafeestje zeer geslaagd en genoot van de aandacht op zijn speciale dag.

Het team van Meers 3, campus Borgloon

Goe Gebakken

Iedereen wordt er wel mee geconfronteerd, de vele kookprogramma's die we kunnen volgen op de TV. Ook onze gasten vinden dit tof, dus waarom niet, ... Dit is immers niet onze eerste editie van Goe Gebakken in 't Brikhof, dus ervaring is er al aanwezig!

Iedere leefgroep mag uitpakken met zijn kookkunstjes. Dan krijg je uiteraard een beetje de strijd van 'wie heeft het lekkerste gerecht?'. Ik ben ook eens gaan piepen en heb de bezige kookartiesten vastgelegd op foto. In iedere hoek van de sportzaal werden er tafels opgesteld

waar de bereidingen werden klaargemaakt. Brik 4 deed dit met een kunstje erbij, de pannenkoeken werden om ter hoogst in de lucht gegooid. En de winnaar is

Neen, daar doen we niet aan mee hé ..., iedereen is winnaar, dat is het leukst!

Diezelfde namiddag kwamen ook de vrijwilligers van Gotem, waaronder Gilbert

Robijns (organisator Stratenloop Gotem) om een fietstocht te maken met onze bewoners met de elektrische fietsen. Uiteraard werden de mannen na hun tocht bedankt met de lekkere zoetigheden en een warm tasje koffie erbij.

Cynthia Gilissen, administratief medewerker woonbuurt Brikhof, campus Borgloon

Niet alledaags bezoekje uit Australië

Vanwege het zusterschap met de stad Zonhoven kwamen een viertal mensen van Gayndah uit Australië op bezoek in Ter Heide. Deze mensen waren beroepsmatig enigszins vertrouwd met de ondersteuning aan personen met een beperking.

In Ter Heide aangekomen, werden we hartelijk welkom geheten en kregen we een doelgerichte uitleg over Ter Heide. Nadien bezochten we enkele leefgroepen in Genk (Huis 2 en Huis 4) en in Zonhoven (Berk 1 en Woning 42). We mochten vaststellen hoe de kinderen op een fijne manier begeleid en ondersteund werden door zeer vriendelijke begeleiders. Wat ons hier ook opviel was dat de medewerkers met al deze kinderen een bijzondere band hadden en dat zeker ook de meest kwetsbare kindjes op de gepaste aandacht mochten rekenen.

Daarna volgde een bezoek aan een 'damesgroep' van het woonerf in Zonhoven. Deze bewoonsters waren attent en vrien-

delijk tijdens het bezoek, ze nodigden ons zelfs uit om naar hun kamer te komen kijken, waar ze heel fier hun persoonlijke bezittingen toonden. Ook hier mochten we een gezellige sfeer opsnuiven en ontdekten we de hechte band die er bestond tussen deze mensen en hun begeleiders.

Na deze korte bezoekjes werden we nog eens verrast met een lekkere tas koffie om dan afscheid te nemen met een gevoel dat er op deze kleine wereld ook goede en mooie momenten bestaan. Hierbij danken wij allen die deze onder-

steuning voor deze bijzondere mensen ter harte nemen.

Jef Hulsmans, eerste schepen Zonhoven

“Vrijwillig” op kamp met Brik 5

We keken er lang naar uit om op kamp te gaan. Met alle valiezen en benodigdheden reden we met het busje naar het station om met de trein naar Oostende te vertrekken.

In Oostende aangekomen zorgden we er eerst voor dat onze maagjes werden gevuld. Daarna gingen we te voet naar de tramhalte, om vervolgens met de tram naar De Haan te rijden, naar ons mooie verblijf ‘Villa Michelle’.

Wat een kanjer van een villa: uitgerust met een overdekt zwembad, waar wij ‘s avonds nog een duikje konden nemen!

Het weer was ons goedgezind en zo konden we elke dag naar buiten voor een stevige wandeling. Een terrasje mocht ook niet ontbreken en de mannen genoten ervan; alsook van het eten van kip, appelmoes en brood met de handen.

En toen ... zat het weekje kamp er weer op.

Wat was het weer een geslaagd kamp, zelfs de zon kregen we er gratis bij. En nu al uitkijken naar volgend jaar.

Bedankt dat ik er bij mocht zijn, Brik 5, jullie zijn een geweldig team.

Gerda Dams, vrijwilligster Brik 5, campus Borgloon

Mijn eerste kamp met Brik 3

Na het busje (over)vol geladen te hebben, vertrokken we met onze leefgroep naar het langverwachte kamp in De Haan. Onze bestemming was ‘Villa Michelle’, een heuse villa met overdekt zwembad en een sauna.

Behalve ons prachtig verblijf waren ook onze daguitstappen langs de kustlijn onvergetelijk! Lekker eten en drinken, ontspannende wandelingen, leuke spelletjes, een frisse duik in “ons” zwembad,...

Kortom, een week die helemaal in het teken stond van plezier maken en vooral van heel veel genieten!

Jolien Coemans, leefgroepmedewerker Brik 3, campus Borgloon

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

... de bewoners van woonbuurt Brikhof jaarlijks worden uitgenodigd op de G-day van de Sint-Truidense Andersvalidenraad (STAR)? Onze gasten genieten er van de Vlaamse Kermis, maar ook van demonstraties van onder meer de brandweer. Spijs en drank is rijkelijk voorzien; een echte verwennerij! Dit is een schoolvoorbeeld van openheid van een lokaal bestuur voor alle leden van hun gemeenschap.

... er in woonbuurt Brikhof steeds meer jongeren op “inleefdagen” komen om kennis te maken met de leefwereld van onze bewoners? Op vraag van het Atheneum in Borgloon stelden wij ter plaatse - als voorbereiding van de inleefdagen - de werking en de website van Ter Heide visueel voor. De foto's spraken voor zich en nodigden de jonge mensen uit om Ter Heide op een actieve manier te komen verkennen.

Dag van mijn leven! 6 september 2014

Ik lig al vroeg wakker in mijn bed. Ik kan niet slapen van de opwindning. Vandaag gaat het gebeuren! Ik heb er zo lang naar uitgekeken! Vandaag ga ik samen met 2 opvoedsters op bezoek in het stadion van KRC Genk.

Om 12.30 uur word ik opgehaald. We rijden met het busje richting Cristal Arena. We zijn te vroeg en is er tijd voor een lekker kopje koffie.

Om 13.30 uur start de rondleiding. We beginnen met een film over het ontstaan en de hoogtepunten van KRC. Daarna gaan we naar het museum. We passeren in een donkere gang. Hier heb ik mogen ervaren hoe de spelers zich voelen in de spelers-tunnel net voordat ze het veld opkomen. Een fantastisch gevoel! Dan is het tijd om penalty's te trappen. Ja, zelfs vanuit mijn rolstoel heb ik doelpunten gescoord op het interactieve spel met Bailly als doelman. Goaaaal, goaaaal, weerklinkt het.

Om 14.30 uur staat onze gids klaar om aan de stadionrondleiding te beginnen. We krijgen veel te zien. Van business-seats tot loges, van persruimte tot bezoekersvak. Allemaal stuk voor stuk mooie dingen

om te zien. We passeren langs de dug-out. Hier kan ik mij even trainer van KRC voelen. De grasmant ligt er mooi gemaaid bij. De gids vertelt boeiend alle weetjes over het stadion. De rondleiding eindigt in de fanshop. Ik had van mama wat zakgeld meegekregen. Mijn oog viel onmiddellijk op een paar mooie pantoffels. Nu ga ik komende winter zeker geen koude voeten krijgen als ik naar de match ga kijken!

Moe, maar voldaan, van de vele prachtige indrukken, ga ik met een fantastisch gevoel naar huis.

Bedankt, Ingrid en Francine om deze geweldige ervaring samen met mij te delen!!! Dikke kussen!!!

Pascal Banken, bewoner Henis 4, campus Tongeren

Playbacken op Micromix 2014

Maar liefst 1250 personen met een beperking, hun begeleiders, familie en sympathisanten waren op woensdag 22 oktober 2014 aanwezig in de Limburghal in Genk voor editie 2014 van Micromix, de jaarlijkse playbackshow voor mensen met een beperking.

Achttien uitgekozen organisaties mochten meedoen aan de artiestenshow. Ter Heide Henisberg Tongeren was erbij. De koppen werden bijeen gestoken en "Oma's aan

de top" van K3 zou worden gebracht. Er werd heel wat geoefend onder leiding van Josette Thijs. Annie en Dora figureerden als de oma's terwijl Leentje, Adriana en Ilse K3 playbackten. Het werd een mooi optreden. Annie legde het uit aan de presentatoren Sean Dhondt van VTM en Rudi Moesen van TVLimburg. Leentje, Adriana en Ilse, alle drie in K3-outfit, brachten een spetterende show en kregen een overweldigend applaus van de aanwezigen. Dat was trouwens het geval bij alle deelnemers. Immers, nog voor het eerste optreden was er al een nooit geziene ambiance in de zaal. Deze buitengewone en gezellige dag werd afgesloten met een gesmaakt optreden van Belle Perez.

Martin Vanherle, vader van Ilse, Berg 7, campus Tongeren

Een bijzonder persoon

Pastoor Eugène Luyten

Anders dan heel wat van onze collega-voorzieningen staat er geen zuster- of broedercongregatie aan de wieg van Ter Heide. Toch heeft ook hier het Christelijk gedachtengoed steeds zijn plekje gekregen onder impuls van de Pastorale Werkgroep. Communie- en vormselvieringen, de jaarlijkse herdenkingsmis en kerstvieringen zijn niet meer weg te denken in de geschiedenis van Ter Heide. Reden genoeg om Pastoor Luyten, de man die al jaren onze voorganger is in de verschillende eucharistievieringen, in de kijker te plaatsen.

Meneer Pastoor, u bent intussen al enkele jaren met pensioen, meer bepaald sinds 2009. Voorheen was u eerst 29 jaar pastoor in Zonhoven Centrum, nadien 10 jaar in Termolen. Vertel eens, hoe en wanneer bent u in contact gekomen met Ter Heide?

Ik werd in 1995 gevraagd door Godfried Vaes, toen voorzitter van het Oudercomité om de taak van de toenmalige pastoor over te nemen. Als ik mij niet vergis, was dat de kapelaan van Boxberg (nvdr E.H. Rik Seghers) die verhuisd was naar Lummen en later deken van Genk is geworden. Omdat ik al in Zonhoven pastoor was en Ter Heide ook een stuk in Zonhoven ligt, was dat een logische vraag, waar ik met plezier op inging. Ook na mijn pensioen, toen ik uit Zonhoven wegging, ben ik pastoor in Ter Heide gebleven. Intussen ben ik al niet meer van de jongsten, maar

ik hoop mij zeker nog enkele jaren voor Ter Heide te kunnen inzetten.

Waaruit bestaat uw "opdracht" binnen Ter Heide precies?

Ik werk heel nauw en ook heel plezierig samen met de leden van de Pastorale Werkgroep. We komen een paar keer per jaar samen. Dan bereiden we de herdenkingsmis en de kerstviering in Zonhoven voor. Ik probeer dan altijd te zorgen voor mooie teksten zodat een mooi boekje kan worden samengesteld. Elk jaar is er ook ofwel de eerste communie, ofwel de vormselviering. Die vieringen worden samen met de betrokken ouders en met de maatschappelijk werkers voorbereid. Dit zijn telkens heel fijne ontmoetingen met ouders. Je voelt dat de vieringen heel belangrijk zijn voor hen, hoewel ze vaak ook heel confronterend en emotioneel zijn. Af en toe word ik ook gevraagd bij een ziekbed.

Welk moment in Ter Heide, welke viering is u het meest bijgebleven?

Ik vind elke viering in Ter Heide speciaal. Het zijn stuk voor stuk bijzondere vieringen waarin het leven zich heel anders aandient dan wij het dagelijks beleven. Je wordt gedwongen stil te staan bij beperkingen en tekortkomingen, maar het zijn niet die beperkingen die confronterend zijn, maar wel het feit dat wij vaak te hard lopen en te weinig aandacht besteden aan wat echt belangrijk en echt betekenisvol is.

Je merkt ook dat de bewoners van Ter Heide blij zijn om in een viering aanwezig te zijn. In de kerstviering is het fantastisch om te zien hoe bewoners Jozef, Maria, of

een herder uitbeelden. Zij beleven dat dan echt, zij gaan helemaal in het gebeuren op. Daar wordt een mens warm van.

Enige jaren geleden, op kerstavond 2010, viel er plots meer dan 20 cm sneeuw. Heel wat mensen pasten voor de toen geplande kerstviering. U, intussen toch al een man op leeftijd, was wel paraat. Ook al moest u met de wagen, in het donker, helemaal vanuit Meeuwen, waar u intussen woont, afzakken naar Zonhoven. Dat getuigt van een ongelooflijk engagement. Wat drijft u om op zo een moment dan toch die inspanning te doen?

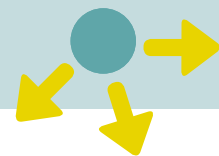
Ik herinner mij die dag nog heel goed, Ik was heel vroeg vertrokken en heb ook een serieuze omweg gemaakt en alleen over grote wegen gereden, waarvan ik zeker was dat er gestrooid was. Maar ik wil er dan ook echt zijn. Die afspraak is gemaakt, die wil ik dan ook nakomen.

Welke wens heb je nog voor Ter Heide en zijn bewoners?

Dat de bewoners verder mogen genieten van de goede zorgen die ze krijgen. Ik zie dat het personeel heel erg begaan is en dat er een grote vriendengroep is in Zonhoven met een warm hart voor de gasten. Door de contacten die ik nog heb in Zonhoven verneem ik heel wat over het reilen en zeilen van Ter Heide. Zo weet ik dat er een groep fietsvrijwilligers uit Zonhoven regelmatig met de gasten gaat fietsen. Dat vind ik fantastisch.

Lieve Vandersmissen, directeur zorg

Ter Heide start als MFC en FAM

Op 1 januari 2015 start Ter Heide als Multifunctioneel Centrum voor minderjarigen en als voorziening voor Flexibel Aanbod Meerderjarigen. Ter Heide wil nog beter inspelen op de verschillende zorgvragen van bewoners en verwachtingen van ouders en kan door deze verandering nog betere oplossingen op maat aanbieden. Door nog meer oplossingen op maat te bieden, zullen er ook meer mensen met dezelfde middelen ondersteund kunnen worden.

Waarom veranderen?

In Ter Heide Nieuws nr. 3 van 2013 verscheen een artikel over het Perspectiefplan 2020 van onze voogdijminister, Jo Vandeuren. In dit artikel werd beschreven hoe de overheid met dit project antwoorden probeert te formuleren op relevante ontwikkelingen in de visie op personen met een beperking. Personen met een beperking beschouwen als volwaardige burgers die samen met hun ouders, familie en vertegenwoordigers de regie over hun eigen leven in handen nemen, vormt de basis van dit plan.

Persoonsvolgende financiering als instrument voor de gebruiker

Het uiteindelijke doel van het perspectiefplan is het invoeren van een systeem van persoonsvolgende financiering. Op deze wijze krijgt elke persoon met een beperking immers de middelen in handen om de ondersteuning, die hij nodig heeft om een kwaliteitsvol bestaan te leiden, te organiseren (Bij wie?, Hoeveel?, Hoe lang?, Wanneer?).

Projecten MFC en FAM

Om vraaggestuurde ondersteuning mogelijk te maken, moest ook het ondersteuningsaanbod voor personen met een beperking geleidelijk aan worden aangepast. Hiervoor worden sinds 2012 voorzieningen aangemoedigd om in te stappen in projecten MFC/FAM. Voorzieningen krijgen hierdoor de kans om geleidelijk hun aanbod uit te breiden en flexibeler te maken binnen een regelluw kader. Begin 2015 zullen bijna alle voorzieningen en diensten van het VAPH zijn ingestapt in deze projecten.

Wat verandert er op Ter Heide vanaf 1 januari 2015?

Omdat Ter Heide MFC/FAM wordt, verdwijnen ook alle traditionele erkenningsvormen zoals internaat, semi-internaat voor minderjarigen en dagcentrum, nursingtehuis voor volwassenen. In de plaats daarvan biedt Ter Heide een multifunctioneel ondersteuningsaanbod aan waarbij alle gebruikers op een soepele wijze van zowel verblijf, dagopvang als begeleiding (ondersteuning thuis) gebruik kunnen maken. Elke gebruiker kan op maat functies combineren maar ook vlotter schakelen tussen de verschillende ondersteuningsfuncties op voorwaarde dat er rekening wordt gehouden met een aantal spelregels.

Voor gebruikers die tevreden zijn over de ondersteuning en opvang die ze vandaag op Ter Heide krijgen,

verandert er niets. Gebruikers die in het kader van deze ontwikkelingen, hun ondersteuning willen herbekijken kunnen dit binnen het huidige aanbod bespreken met de maatschappelijk werker van hun woonbuurt.

Gebruikers informeren

Om als gebruiker een weloverwogen keuze te kunnen maken, is het belangrijk over voldoende en correcte informatie te beschikken. Daarom zal elke gebruiker binnenkort een informatiebrief i.v.m. deze ontwikkelingen ontvangen en tegelijk worden uitgenodigd voor een algemene informatievergadering die in januari zal plaatsvinden op de campus Zonhoven en Tongeren.

Frank Smits,
directeur zorg

Pegasus ruitertornooi

Op 3 augustus 2014 ging het driejaarlijks Pegasus ruitertornooi door, waarvan een deel van de opbrengsten, namelijk 2500 euro, geschonken werd aan Ter Heide.

Tijdens een gezellige koffietafel overhandigde de voorzitter van Pegasus, Guido Vangelooven, samen met Robert Vandeput en 2 afgevaardigden de symbolische cheque aan een aantal bewoners van Ter Heide, hun begeleiders en de algemeen directeur, Paul Geypen.

Binnen Ter Heide is het 'omgaan met paarden' niet meer weg te denken uit de dagelijkse activiteiten. Dankzij de financiële bijdrage die dit ruitertornooi

opleverde kan de dagelijkse ondersteuning en begeleiding weer iets meer uitgebreid worden.

In naam van de bewoners, ouders en medewerkers danken we alle sponsors, deelnemers en personen die achter de schermen meewerkten.

Defensie, Oudstrijders en Bosgroep Hoge Kempen slaan de handen in elkaar

Op vrijdag 24 oktober 2014 waren Erik Schoofs en Paul Geypen te gast bij onze peterinstelling "Competentiecentrum Rollend Materiaal en Bewapening" in Zutendaal. Na een uitgebreid ontbijt, een rondleiding in het kwartier en een bezoek aan de nieuwe en unieke vernietigingsinstallatie voor munitie hebben we de leerrijke voormiddag afgesloten met een chequeoverhandiging.

Defensie, de Bosgroep Hoge Kempen en de Vereniging van Oudstrijders brachten samen 2500 euro bijeen. Een zeer mooi bedrag als men weet dat Defensie de laatste jaren getroffen wordt door besparingsmaatregelen. Majoor Tony Peeters heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt om zijn nakende pensionering aan te kondigen. Hij verlaat de actieve dienst op 1 januari 2015. Hij wordt opgevolgd door Majoor Bart Houben waar we nader mee hebben kennism gemaakt. Tony, van harte bedankt, voor je inzet en betrokkenheid bij Ter Heide.

Transportbedrijf Lux

Transportbedrijf Lux vierde op vrijdag 26 september 2014 zijn 60-jarig bestaan. In plaats van bloemstukken, wijn, champag-

ne Werd aan de genodigden gevraagd een gift over te maken ten voordele van twee sociale organisaties in Hoepertingen,

namelijk Intesa en Ter Heide.

Transport Lux schonk 2000 euro aan Ter Heide. Onze welgemeende dank hiervoor.

Tuinwerken Ford Genk

Op zaterdag 6 september 2014 werd de campus Genk, om het met de woorden van de heren en de dames zelf te zeggen, "overvallen" door een groep van 19 zeer enthousiaste en gemotiveerde werkers. Zij stonden niet alleen op een, naar mijn mening, ontielig vroeg uur voor een zaterdagochtend paraat met hark en schop, maar bewezen ook dat er een remedie bestaat tegen verdere verzuring en individualisering van onze maatschappij.

Deze groep van mensen slaagt er immers in om te bewijzen dat ondanks het verlies van je job, in hun geval een job bij Ford Genk, het nog steeds de moeite waard is om je te blijven inzetten voor anderen, om onbaatzuchtig een weekendvoormiddag op te offeren, hard te wroeten, te zweeten zonder dat daar iets voor in de plaats moet komen. Als dat geen bewijs is dat het nog niet zo slecht gesteld is met de maatschappij.

Dat wij dankzij deze geweldige groep van mensen op onze Opendeurdagen van september laatstleden konden pronken met nette perkjes, fijn gesnoeide hagen en een propere paardenweide, is uiteraard eveneens een geweldig resultaat, waar zij en wij terecht fier op kunnen zijn.

Vermeldenswaardig is ook de bijzondere prestatie van Patrick, die zich een week later al joggend vanuit Ford Genk bij Ter Heide aanmeldde, met niet minder dan 300 euro in de hand. Een bedrag dat hem overhandigd was vanwege zijn 35 jaar werknemerschap bij Ford, maar waarvan hij vond dat de kinderen van Genk het beter konden gebruiken dan hijzelf. Wij werden er allen warm van, Patrick van het joggen, wij van het prachtige gebaar!

Wij wensen al deze mensen voor wie het verlies van hun job een harde dobber is, veel moed en sterkte, en wat ons betreft: altijd welkom op Ter Heide. Op deze manier worden wij graag overvallen!

Lieve Vandersmissen, directeur zorg

Gotemse stratenloop

Tijdens de zestiende Gotemse stratenloop op 24 augustus 2014 stredden 200 deelnemers voor de ereplaatsen, en leidden meer dan 50 vrijwilligers alles in goede banen.

Bij de familie Reyskens in het 'Fonteinhof' overhandigde Gilbert Robijns, voorzitter van de stratenloop, een cheque ter waarde van 9.504,88 euro aan Ter Heide Borgloon.

Waarvoor onze oprechte dank!

'Thank You diner' Everts & Friends Charity Race

Vrijdag 14 november 2014 dankte Everts & Friends tijdens een 'Thank You diner' alle medewerkers en sympathisanten die op 21 juli 2014 meewerkten tijdens de Charity Race op de Horensbergdam.

Dit super evenement bracht het mooie bedrag van 61 000 euro op voor het goede doel. Stefan overhandigde de cheques persoonlijk aan de begunstigde organisaties. Ter Heide mocht het bedrag van 15 000 euro in ontvangst nemen.

Meer dan 250 aanwezigen genoten van de fijne sfeer de heerlijke traktatie.

Volgend jaar, bij de tiende en laatste editie van Everts & Friends Charity Race, droomt Stefan van een extra speciale editie!

30ste editie van de Bekkevoortse Truckshow

Op zaterdag 9 en zondag 10 augustus 2014 werd voor de 30ste keer De Bekkevoortse Truckshow georganiseerd. Deze activiteit is door de jaren uitgegroeid van een kleinschalig truck-treffen tot een topevenement waar meer

dan 600 voertuigen aan deelnemen. Dankzij de inzet van een goed georganiseerd team beleven een groot aantal bezoekers en deelnemers een onvergetelijk weekend.

Daarnaast wordt nog een gedeelte van

de opbrengst van deze tweedaagse geschonken aan goede doelen, waaronder Ter Heide. Ook dit jaar mochten we een mooi kerstcadeau van 2000 euro ontvangen, waarvoor onze welgemeende dank aan het voltallige team.

Blue Army on Wheels steunt Ter Heide

Deze club voor personen met een beperking hebben zich in het jaar 2000 officieel gegroepeerd tot supportersclub van KRC Genk. Deze mensen hebben het hart op

de juiste plaats en bovendien zijn ze Ter Heide zeer genegen. Vandaar ook dat wij een cheque mochten ontvangen van 500 euro die besteed werd aan herstellingen

van de rolstoelfietsen. Op deze manier kunnen onze bewoners ook mee genieten van deugddoende fietstochtjes. Hartelijk dank hiervoor!

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

... de gang van dagverblijf 't Ven in een nieuw kleedje steekt? Hij werd helemaal wit geverfd en kleurrijk aangekleed.

Foto's van alle bewoners sieren de muur.

De inkom is nu een echt "welkom" waar het aangenaam binnenkomen is.

Dit hebben we te danken aan de vormelingen van Bret-Gelieren, die vorig schooljaar na een bezoek aan Ter Heide Genk de nodige centjes inzamelden.

Once Upon a Time in North America

Reünie deelnemers en organisatoren fietstocht van 3375 km 'Noord Amerika 2001 van Detroit tot New Orleans'

Vrijdag 10 oktober 2014 kwamen de deelnemers en de organisatoren van de 'Fietstocht door Noord Amerika' samen in Ter Heide Genk. Politiezone Genk, Ford Genk, Lions Midden-Limburg en andere Gezellen/sympathisanten van Ter Heide zetten in 2001 met veel enthousiasme de schouders onder dit project.

De doelstelling van Johny Vanrusselt, de organisator van deze reünie, was niet alleen om samen met de deelnemers en ereleden fijne herinneringen op te halen en de film van de fietstocht te bekijken. Men wilde ook de koppen terug bij elkaar steken en brainstormen over een nieuwe actie ten voordele van Ter Heide. Naast de fietsers en hun begeleiders waren vele ondersteuners aanwezig: Hilde Houben Bertrand, ere-Gouverneur Provincie Limburg, die als meter van de actie steeds alle sympathie voor het project had; Jef Gabriëls, ere-burgemeester van Genk; Frank Mulleners, hoofdcommissaris Politie MidLim Thierry Smet, Tradelec International NV en voormalig

voorzitter van Lions Midden-Limburg en nog vele anderen.

Wim Dries, burgemeester van Genk, vervoegde het gezelschap na een informeel bezoekje aan de leefgroepen.

Vic Daenen, algemeen directeur Ford Genk, peter van de actie, was helaas in laatste instantie belet. Walter De Cock filmde het hele gebeuren, de reportage is te bekijken op **www.GenkTV.be**

Hilde Kubben, verantwoordelijke stagebeleid en externe communicatie

Nabijheid

Het is een zwaar najaar geweest. In de directe omgeving zijn ons vele mensen ontvallen die ons lief waren. Er is geen parochie, geen kerk van Limburg waar we zo al niet geweest zijn. Het is koud in december, vroeg donker ook. Het is stil als we met een groepje wachten om de familie te groeten.

Als ik zo op de parking sta van een kerk in de provincie, zoek en vind ik altijd collega's, vrienden die ook weten hoe belangrijk het is om nabestaanden in rouw nabij te zijn.

Nee, echt vrolijk word je er niet van. De solidariteit die dan in de lucht hangt, geeft wel een hartverwarmend gevoel.

Belangrijker dan vele woorden, is het

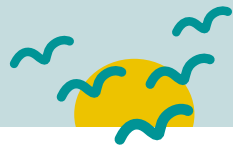
bij elkaar zijn.

Het jaar loopt op zijn einde. Terloops komt ter sprake dat we elkaar nog snel gaan treffen. De vrouw van een collega is hoogzwanger en de dames houden dat soort dingen maar al te graag bij. Met een zelfde vanzelfsprekendheid waarmee we er bij zijn in slechte tijden, staan we klaar om mee aan te schuiven als het leuk is.

Als was het uitkijken naar het kerstekind!

Guido Massonnet,
coördinator campuswerking
Zuid-Limburg

Afscheid van Jean Vanempten, gewezen algemeen directeur Ter Heide

In september 2014 kreeg Ter Heide het bericht dat Jean erg ziek was. Dat bericht kwam hard aan. Elke dag hebben we uitgekeken naar hoopvol nieuws. Er ging geen dag voorbij of Jean kwam ter sprake.

overlever en overwinnaar, ..., een man met een visie en missie. Ter Heide heeft je leren kennen als iemand met een groot hart voor kwetsbare mensen. Je wou absoluut voor hen iets betekenen.

Het verschil maken voor kwetsbare mensen ervaarde je als je opdracht, je werd door hen geïnspireerd, gemotiveerd en gedreven. Dat heeft ervoor gezorgd dat je voortdurend voor hen opkwam.

Ter Heide heeft je daarbij geholpen. Je gebruikte Ter Heide als hefboom, als breekijzer. Je hebt Ter Heide stap voor stap,

steen voor steen opgebouwd. Van een eenvoudige instelling naar een complexe organisatie.

Natuurlijk heb je op je weg regelmatig moeilijke momenten gekend, hoge bergen, diepe dalen, met ontgoochelingen. Maar je wist als geen ander om bedreigingen om te zetten in kansen.

Je niet aflatende ambitie heeft ervoor gezorgd dat Ter Heide uitgegroeid is tot een monument en voorbeeld: een

unieke en warme plaats waar het goed is om te leven, samen te leven en te werken.

Ik zou nog een tijdje willen doorgaan, eigenlijk wil ik geen afscheid nemen. Ik vraag me af: neemt Ter Heide nu echt afscheid van jou?

Ja, we nemen afscheid van je fysieke verschijning, van je kordate stap, van je imponerende figuur. Maar onze herinneringen aan jou blijven.

Ik heb je ooit eens vergeleken met olie. Iedereen weet als je water op een steen laat vallen dan spat het water weg. Maar als je olie op een steen aanbrengt dan verspreidt de olie zich en nestelt de olie zich overal binnen de steen.

Jij hebt je genesteld binnen Ter Heide. Je passie, je drive, je principes zitten verankerd in de muren. Op deze manier zal je altijd aanwezig blijven op je levenswerk Ter Heide.

En hiermee heb je jouw droom gerealiseerd en een enorme bijdrage geleverd aan een betere wereld. Iedereen is je daarvoor dankbaar.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

De voorbije weken heeft het beeld van Jean als Romeinse keizer voortdurend door mijn hoofd gespoekt. Jean, ik zie je nog altijd staan. Herinner je, je pensioenviering, je nichtje Lieve die je gesminkt en aangekleed heeft. Jij met je lauwerkrans werd rondgereden in een éénsman, je wuifde naar onze gasten, je overschouwde je troepen, je zag dat het goed was.

Jean, dat was je ten voeten uit: machtig, fier, zeker, kordaat, rechtlijnig, een

Hermine Kuppens, leefgroepmedewerker Berk 1, Zonhoven

11 mei 1956
29 september 2014

Lieve Hermine

Het nieuws van je overlijden heeft ons allen in het diepste van ons hart geraakt. We kunnen haast niet geloven dat zo'n dynamische vrouw als jij niet meer bij ons zal zijn. Door de jaren heen wisten we je kwaliteiten steeds meer te waarderen. Je was iemand waar we op konden bouwen, een

duizendpoot. Je was als een zorgzame moeder voor onze gasten, een steun en toeverlaat voor je collega's. Die lieve lach, je inzet voor de leefgroep en je gasten waar je zo van hield, het altijd opnieuw opkomen voor de anderen, wie zal die taken van je overnemen?

De leegte die je achterlaat is voelbaar. Ook de gasten van Berk 1 voelen het, ze missen je. Onze Niels rijdt wat moedeloos door de gang. En Niels, "alles goed?", vraagt één van de vrijwilligers? Hij schudt van neen en rijdt verweesd verder. Woorden schieten hier tekort omdat we weten wat hij voor jou voelt. Je stond altijd als eerste klaar voor de anderen. Je was een doorzetter, een bezige bij. Een manusje van alles.

Onze gedachten gaan ook uit naar je familie, naar Miel, Quinten en Sarina en naar je ma. Zij betekenden alles voor jou. Je leven lang heb je hard voor hen gewerkt. Hier op Ter Heide sinds 1 mei 1985, maar ook na je uren, altijd paraat, niets was je teveel. We hebben veel bewondering voor de energie

die je uitstraalde. Die energie mochten we ook ervaren als je mee op vakantie ging met de gasten van Berk 1. Je zorgde als een keukenprinses en echt "moederke" dat niemand iets tekort had. En naast het harde werk was er ook steeds tijd voor een grapje met de collega's. Met plezier blikken we terug op die vele mooie momenten met jou. Daar wordt een mens warm van vanbinnen.

Hermine, we hadden je graag als collega en als mens. Als jij er was liep alles gesmeerd. Je gaf ons rust en kalmte. Als er een probleem was, konden we op jou rekenen om het op te lossen. Vaak ben je voor ons in de bres gesprongen. Dank u daarvoor. Dank u wel ook voor al die fijne momenten die we met jou mochten beleven. Graag hadden we jou als collega nog enkele jaren bij ons gehad, om daarna te genieten van een welverdiend pensioen. Het heeft helaas niet mogen zijn.

Hermine, rust nu maar zacht. We zullen je missen.

Bewoners en collega's van de Berk

Rita Brulmans, bewoner Berg 6, Tongeren

6 april 1958
13 oktober 2014

Lieve Rita

Hier staan we dan ... Bedroefd omdat je er niet meer bent, maar dankbaar omdat we je mochten kennen.

In november 2003 mochten we je verwelkomen in Berg 6, waar je dadelijk je plekje uitkoos. Wij moesten jou leren kennen en

jij ons ... een hele uitdaging die we met plezier aangingen.

Iedereen hier in Henisberg kende jou als 'Rita met de rode doek'. Toen je van Zonhoven kwam, bracht je jouw doekje mee. En toen je verhuisde van Berg 1 naar Berg 6, zat je rode doek mee in je valiesje. Het was de rode draad in jouw leven. Het was een verwijzer naar je vader. Je broer vertelde ons dat je vader je zijn rode doek gaf op een avond. Hij heeft hem niet meer teruggekregen ... En tot de laatste uurtjes heeft jouw rode doek je vergezeld.

Dag na dag, stevast begon je dagtaak met alles uit je oranje doos te halen. Papier scheuren, met de blokken spelen en je bolletje garen behoorden allemaal tot je dagelijkse bezigheid.

Wat je typeerde was je eigen willetje. Aan de hand lopen was niet je ding, tijdens de wandelingen liep je steeds voor ons allen op. Wanneer we je riepen om even te wachten, draaide je even in het rond en

ging je gewoon weer verder.

De rondjes op terrein werden echter steeds kleiner en dit kondigde de zorgen aan die ook steeds groter werden. Dit was ook het moment waarop je je handje begon uit te steken naar ons. De maandelijkse uitstapjes naar Jos en Marcella werden ook steeds minder en uiteindelijk werden de uitstapjes bezoeken in de leefgroep.

Het laatste half jaar was zwaar voor iedereen, maar toch zijn we je dankbaar dat we ze met jou mochten delen.

We laten nu je handje los, met je rode doek in de hand ...

Beste familie, we waarderen jullie dankbaarheid oprecht, maar op onze beurt willen we jullie bedanken.

Bedankt dat we dit samen met jullie mochten doen ...

Bedankt dat we deel mochten uitmaken van Rita haar laatste wandeling ...

Het ga je goed, Rietje!

Annie Daelmans, bewoner Berg 6, Tongeren

21 september 1951
24 november 2014

Lieve Annie,

Het leek een dag zoals alle andere, maar zoals gisteren zal het morgen niet meer zijn. Niets wees erop dat je ons zo plots en onverwachts zou verlaten...

Eerst onopvallend aanwezig, maar door de jaren heen bloeide je helemaal open. Toen het nursingtehuis in Zonhoven openging in 1981, werd Ter Heide je nieuwe thuis, eerst in Eik 1 en vervolgens in Berk 2. Bij de opening van de campus in Tongeren verhuisde je naar Berg 6.

Op je vertrouwde plekje in de zetel naast je vriend Michel voelde jij je écht thuis. Genietend van de bewegingen rondom je en met je papiersnipper in de hand sloeg je alles gade. Bij het horen van geritsel in de keuken bood je je altijd spontaan aan. En met het lekkers dat je dan werd toegestopt, vleide je je dan tevreden neer in je vertrouwde zetel. Je was de lekkerbek van de leefgroep en telkens weer smaakte het!!

Meer dan lekker eten, je papiersnippertje en je vertrouwde omgeving had je niet nodig om gelukkig te zijn. Op een kunstige manier, die alleen jij kan, ritselde je met die papiersnipper heen en weer tussen je vingers. Het was jouw lievelingsactiviteit bij uitstek!!! Ook van een beautyfarm kon je genieten: nageltjes lakken, lekkere parfum op, een hand- of voetmassage, ... Om op uitstap te gaan, stond je ook altijd op de eerste rij. Je was altijd te vinden voor een terrasje met een tasje koffie en een kleine lekkernij. Gezellig genieten, op je gemak blijven zitten en lekker 'niks' doen, genoot toch wel je voorkeur.

We zijn blij dat we je zo vaak hebben verwend met wat lekkers of een fijne mas-

sage. Die glimlach op je gezicht was een bewijs dat je het fijn vond. Jouw glimlach vertederde ons allemaal. Het was voor jou een manier om ons te zeggen 'ik voel mij goed, ik vind dit fijn!'.

Je was er altijd graag bij en zocht steeds ons gezelschap op om te laten zien 'ik ben er'. Jouw aanwezigheid was opvallend en we gaan dat heel hard missen.

Annie, we gaan je missen als je niet meer komt kijken 's middags 'wat de pot schaft', als je niet meer op de eerste rij staat als we op dagtocht vertrekken, als je de kast niet meer open trekt om je papiersnipper te zoeken, als je niet meer langs Michel in de zetel zit, ...

Samen met Rita laat je een grote leegte achter in Berg 6.

We waren er niet op voorbereid dat we je zo onverwachts zouden moeten afgeven. Zo plots afscheid moeten nemen van jou doet pijn. We hebben er geen woorden voor...

Dank je wel voor alle fijne momenten, dank je wel dat we deel mochten uitmaken van jouw leven ...

Het ga je goed, Annie!

Luc Willems, bewoner Spar 2, Zonhoven

5 juni 1965
4 oktober 2014

Beste Luc

Het is al lang geleden, maar we zien je nog arriveren in Ter Heide, Spar 1, nu 32 jaren

geleden. Een flinke jonge kerel met stijl!! Je sprak toen al met 2 woorden en iedere zin eindigde je steevast met "dank u wel". Zelfs na een tik op je billen zou je nog besluiten met "dank u wel"!

Maar dat was absoluut niet nodig. Integendeel, al snel leerden we je kennen als een guitige levensgenieter die de kunst bezat om te genieten van de kleine dingen.

Als ma je terugbracht na het weekend vonden wij het altijd plezant om je te vragen wat je thuis gegeten had. "Hanebillen met Champagne" was het te voorspellen antwoord. En naar het schijnt was dit voor de helft ook waar. Want natuurlijk werd het zorgenkind thuis in de watten gelegd.

Ook toen ma er niet meer was om je te knuffelen en te troosten werd de bijzondere zorg door je broers en zussen over-

genomen. Ondertussen was je van Spar 1 verhuisd naar het Woonerf, naar Woning 43. Je had het allemaal goed geregeld, Luc. De hele "Willemsploeg" werd ingeschakeld om voor jou te zorgen. En het moest minstens even goed zijn als bij ma en pa. Wel, daar zijn ze aardig in geslaagd. De oogappel van ma en pa, werd de oogappel van alle 8 broers en zussen. En toegegeven, ze hebben het ons niet altijd gemakkelijk gemaakt. Het moest gewoon "goed" zijn. En hiervoor zijn ze gegaan, alle 8. Ma en pa mogen tevreden zijn. Want je bleef een zorgenkind met vele ongemakken.

Ernstige medische problemen kregen je niet op de knieën. Ondanks de pijn bleef je vaak lachen, fletsen en "dank u wel" zeggen. En na een zoveelste herstelperiode ging je weer met alle begeleidsters "vrijen". Dat zei

je tenminste als je weer een knuffel wou. En geloof me, beste familie, er werd nogal een stukske gevreeën.

Maar toch merkten we dat je het fysiek alsmaar moeilijker kreeg. De zorgen namen toe en werden alsmaar complexer. In juni 2011 mocht je daarom terugkeren naar de woonbuurt waar het allemaal voor jou begonnen was, de Spar. Je voelde je meteen thuis in Spar 2. De Spar was ook beter omkaderd om aan al je medische zorgen een antwoord te geven. Hierdoor kon je genieten van wat jij leuk vond. Jouw boekentas

met autoprentjes, jouw kleurboek. Echt mooi hoe je zo geconcentreerd kon genieten van die prachtige Mercedes en helrode Ferrari.

Enkele maanden geleden begon het moeilijker te gaan. Je ziekte kwam alsmaar meer op de voorgrond en de zorgen namen toe terwijl de dankbaarheid bleef. In deze moeilijke periode kon je meer dan ooit op je broers en zussen rekenen. Er waren bij momenten een living vol "Willemskes" aanwezig. Naast jouw bed of zetel. In de ochtend, middag of avond, altijd was er wel iemand.

Tot op je laatste dag waar je iedereen op snelheid nam. We hadden net je nieuwe "Spartacuskamer" ingericht om je alle comfort te kunnen geven. Met een diepe, rustige zucht nam je van ons afscheid.

Lieve Luc, we zullen je niet vergeten. En ook je familie niet. Je ouders moeten het geweten hebben. ... als wij er niet meer, is onze Luc in goede handen ...

En als we dan toch iets mogen toevoegen ... ze kregen dik gelijk!

Het ga je goed beste vriend!

Shane Feroze, bewoner Huis 4, Genk

22 november 1998
23 oktober 2014

Afscheid van Shane

Wat is het moeilijk voor ons om dit te begripen. We wisten dat je gezondheidstoestand flink achteruit was gegaan, maar dit plotse afscheid valt ons toch zwaar.

15 jaar geleden, je was bijna één jaar en een heel kwetsbare jongen, beslisten je ouders om je in Ter Heide te laten opnemen. Na enkele jaren semi-internaat, was een opname in het internaat onvermijdelijk. De thuiszorg voor jou werd zwaarder voor je mama en papa en ondertussen was je kleine broertje Irfan er ook nog bijgekomen.

Huis 3 werd voor jou even een tussenstation en enkele jaren later werd Huisje 4 je definitieve tweede thuis. Je werd hier met open armen ontvangen. Het was voor ons al duidelijk dat dit huis het meest aan jouw

zorgvragen kon beantwoorden. Je voedings- en ademhalingsproblematiek waren voor jou en je mama en papa een grote bekommernis. De eerste jaren op Huis 4 werden vooral gekleurd door mooie momenten. Wat kon je genieten van een lekker snoezelbad, rolstoeldansen, lichaamsmassage, ... Een knuffel op de schoot van je opvoedster liet je ook niet links liggen. Je ouders en vooral je broertje Irfan keken uit naar elke vrijdagavond. De weekends waren altijd een feest voor jou, je werd thuis immers met veel liefde en zorg vertroeteld. Zondagavond kwam je moe, maar vol daan terug naar ons. Irfan kwam meestal als eerste binnen en hij vertelde altijd alles in geuren en kleuren over wat hij met z'n grote broer gedaan had. Irfan was ook zo fier als hij met je rolstoel mocht rondrijden, een betere privé-chauffeur kon je je niet wensen.

Het laatste jaar kende veel ups en downs. Je ouders werden regelmatig geconfronteerd met je steeds zwakkere gezondheid. Ze hoopten toch nog stiltejes dat het ooit nog wel goed zou komen met jou. Na veel overleggen met je ouders en het multidisciplinair team werden plannen gemaakt om je het nodige comfort en levenskwaliteit te bieden. Niets zou je tekort komen. Je had je eigen plekje in de living, zodat je toch nog aan het leefgroepgebeuren kon deelnemen.

De medische zorgen waren voor je mama en papa te intens geworden, zodat je

noodgedwongen niet meer naar huis kon gaan in het weekend. Maar niet getreurd, je werd immers bij ons nog genoeg vertroeteld door je ouders. Je papa zette je dan op de rand van je bed en je genoot van de wiegbewegingen samen met hem. Je richtte je grote ogen dan naar je papa alsof je zeggen wou:

"'t is goed om hier te zijn, samen met jou". Je mama en vooral je broertje Irfan vertelden dan hun belevenissen en geheimpjes door aan jou. Spijtig genoeg werden die momenten plots afgebroken door een noodzakelijke ziekenhuisopname. We hoopten je binnen enkele dagen terug op Huis 4 te verwelkomen, maar niets was minder waar. Je gezondheidstoestand ging zienderogen achteruit en donderdagmorgen kregen we het droevige bericht dat je 's nachts bent ingeslapen. Voor je mama, papa en je broertje Irfan is dit een enorme klap, maar ze moeten zich getroost voelen dat jij steeds met heel veel liefde en zorg werd omringd.

Shane, je was een voorbeeld voor ons. De ongelooflijke vechtlust die je had, geeft ons de kracht en moed om door te gaan en verder te blijven zorgen voor de andere kinderen.

Het ga je goed daarboven en geef een dikke knuffel van ons aan al je vriendjes van Huis 4 die je reeds zijn voorgedaan.

Shane, je zult blijven voortleven in ons hart op een plaatsje heel apart!

Geboortes

Amber, dochtertje van Kelly Vande Reydt (leefgroepmedewerker Eik 2, Zonhoven) en Salaheddine Lahmichi

Linn, dochtertje van Caroline Loos (leefgroepmedewerker Woning 40, Zonhoven) en Renaat Roebben (medewerker technische dienst, Genk)

Lucas, zoontje van Jessica Roosen (leefgroepmedewerker Huis 2, Genk) en Karel Lowet

Miel, zoontje van Liesbeth Meekers (medewerker onderhoud, Tongeren) en Bart Manshoven

Minde, dochtertje van Sofie Smisdom (leefgroepmedewerker Woning 41, Zonhoven) en Anandy Nelissen (leefgroepmedewerker, Brik 2, Borgloon)

Mirthe, dochtertje van Stijn Stassen (medewerker technische dienst, Borgloon) en Elke Leunen

Mona, dochtertje van Femke Vanhaeren (hoofdpvoedster Linde 5, Zonhoven) en Johan Nulens (leefgroepmedewerker Linde 3, Zonhoven)

Thibau, zoontje van Margo Simons (leefgroepmedewerker Berk 1, Zonhoven) en Geert Goltstein

Overlijdens

Annie Daelmans
(bewoner Berg 6, Tongeren)

Annie Nilis
schoonzus van Nada Pugar
(medewerker financiële dienst)

Bjorn Verspreet
broer van Sophie Verspreet
(bewoner Spar 1, Zonhoven)

Catho Knoop
moeder van Roger Wevers
(leefgroepmedewerker Linde 2, Zonhoven)
en schoonmoeder van Carine Vanderstegen
(leefgroepmedewerker Ven 3, Genk)

Colla Schrooten
echtgenoot van José Noijen
(leefgroepmedewerker Woning 41, Zonhoven)

Hermine Kuppens
(leefgroepmedewerker Berk 1, Zonhoven)

Jean Vanempten
(gewezen algemeen directeur Ter Heide)

Karel Michiels
stiefvader van Mieke Haagdoorens
(zorgcoördinator woonbuurt Woonerf, Zonhoven)

Luc Willems
(bewoner Spar 2, Zonhoven)

Maria Schwertel
moeder van Dirk Fraiponts
(bewoner Linde 1, Zonhoven)

Paul Vanempten
vader van Nicole Vanempten
(medewerker algemeen secretariaat)

Rita Brulmans
(bewoner Berg 6, Tongeren)

Robert Beerten
vader van Hilde Beerten
(bewoner Woning 42, Zonhoven)

Roger Nicolaij
vader van Linda Nicolaij
(leefgroepmedewerker Huis 3, Genk)

Rudi Bochenek
schoonbroer van Hendrik Koslowski
(bewoner Woning 40, Zonhoven)

Shane Feroze
(bewoner Huis 4, Genk)

Fina Vanhees
moeder van Josiane Houben
(leefgroepmedewerker Brik 1, Borgloon)

Gusta van der Hulst
moeder van Saskia Vervaeren
(leefgroepmedewerker Huis 6, Genk)

Maria Hamaekers
schoonmoeder van Nicole Blonski
(leefgroepmedewerker Woning 43, Zonhoven)

Nieuwe medewerkers

Sinds september 2014 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Annelien Smeets	zorgcoördinator woonbuurt Berk/Spar	Zonhoven
Anneloes Drijkoningen	leefgroepmedewerker Berk 1	Zonhoven
Katrijn Minten	logopedist woonbuurt Eik/Linde	Zonhoven
Lucia Todde	medewerker wasserij	Zonhoven
Marijke Cochet	medewerker onderhoud	Genk
Marloes Menten	zorgcoördinator woonbuurt Woonerf	Zonhoven
Renate Colleye	medewerker wasserij	Zonhoven
Romy Nieuwborg	medewerker economaat	Genk

Woordje van de redactieraad

Het mag al eens gezegd worden ... ook in het laatste nummer van 2014 werd de nodige energie gestoken. Nog méér dan bij voorgaande nummers was de deadline zeer scherp.

Vanwege de eindejaarsfeesten moesten we een week vroeger dan normaal de inhoud bezorgen aan Gert Vos - onze vaste grafisch vormgever voor Ter Heide nieuws - zodat hij er weer een mooi nummer van maakte.

Een terugblik op de voorbije 2 jaren, na een eerste jaar van vernieuwing en intensieve samenwerking, kunnen we zeggen dat er in het tweede jaar een zekere routine en kwalitatieve continuïteit ontstond.

'Ter Heide nieuws' - door veel personen uit gewoonte nog 'Ter Heide Band' ge-

noemd - is een begrip geworden voor de 1400 lezers. De positieve feedback die wij van de medewerkers, externe personen en organisaties ontvingen bevestigde dat we op de goede weg zitten.

Dit is echter geen pluim op onze hoed, wij zijn er ons terdege van bewust dat dit enkel mogelijk is dankzij de (spontane) toevoer van tekst- en fotomateriaal. We lezen met plezier alle teksten en doen hierbij een warme oproep om alle leuke info over de activiteiten, die dagelijks doorgaan, te blijven doorspelen. Het fotomateriaal is soms een heikel punt. Om de kwaliteit bij publicatie te garanderen, dienen we meermaals op zoek te gaan naar geschikte foto's.

Onze excuses dat we soms zo streng moeten zijn. Feestende, dansende personen geven steeds bewogen foto's, een warme knusse sfeer is meestal onderbelicht en foto's waar personen ruggelings of gedeeltelijk opstaan zijn evenmin geschikt. De GSM of Smartphone is een fantastisch middel om voor eigen gebruik het sfeerbeeld vast te leggen, maar heeft meestal een te lage kwaliteit voor publicaties.

Voor 2015 doen we een nieuwe oproep:

Stuit je op een interessante website die

gelinkt is aan de doelgroep van Ter Heide, heb je kennis van een tof evenement of activiteit die leuk is om te delen met collega's en familie van de bewoners?

Heb je info over een handig hulpmiddel of een creatief item, waar iedereen mee aan de slag kan?

Geef ons dan een seintje! Omwille van praktische redenen vragen we steeds de deadline in de gaten te houden. Voor de maart-editie van 2015 is dit 16 februari. Alle info en artikels kan je bezorgen aan de leden van de redactieraad of rechtstreeks aan hilde.kubben@terheide.be Dank bij voorbaat!

Genk: lieve.vandersmissen@terheide.be

Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be

Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be

Tongeren: guido.massonnet@terheide.be

COLOFON

Ter Heide nieuws

nummer 4, 2014, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad: Hilde Kubben, Nicole Vanempten, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges, Guido Massonnet en Lieve Vandersmissen

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Lieve Vandersmissen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

www.terheide.be info@terheide.be

Ter Heide

WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

Activiteitenkalender

Kaart- en kienavond campus Zonhoven, 6 februari 2015

Mossselfestijn Wielerclub De Jokers, 28 februari en 1 maart 2015

Kaart- en kienavond campus Tongeren, 13 maart 2015

Carnavalsstoet Genk-Zonhoven, 20 maart 2015

Ter Heide tocht WSV-Winterslag vzw, 21 maart 2015

Mossselfestijn

Zaterdag 28 februari & zondag 1 maart

Sponsoractie van wielerclub De Jokers ten voordele van Ter Heide

Voorinschrijving en info : Christel.Vandenheuvel@terheide.be, 011 819400

Ter Heide campus Zonhoven, Jacob Lenaertsstraat 33 (feestzaal te bereiken via de Kruisstraat)

